

Република Србија
УПРАВНИ СУД
12 У. 629/18
Дана 09.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Мире Стевић Капус, председника већа, Зоране Брајовић и Тамаре Брешковић Станишљевић, чланова већа, са судским саветником Александром Чукић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА из ..., Улица ... бр. ..., ..., кога заступа Јасмина Љ. Белић, адвокат из Београда, Балканска бр. 2, против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција фонда Београд, Др. Александра Костића бр. 9, ради поништаја решења број: 01-02/181.6.3 11730/17 од 01.11.2017. године, у предмету старосне пензије, у нејавној седници већа одржаној дана 09.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за надокнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, одбијена је, жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање – Службе Филијале за град Београд, број: 181.1-1-1586/2017 од 17.05.2017. године. Овим првостепеним, ожалбеним решењем тужиоцу се утврђује право на старосну пензију од 03.06.2013. године у месечном износу од 27.378,31 динар, за навршен пензијски стаж од 40 година, 00 месеци и 00 дана; да ће се исплата пензија вршити од 03.06.2013. године, уз напомену да је корисник права дужан да пријави сваку промену у року од 30 дана од дана настале промене, која је од утицаја на право или обим коришћења тог права и уз констатацију да жалба на то решење не одлаже његово извршење.

У тужби поднетој Управном суду дана 10.01.2018. године, тужилац преко пуномоћника, је оспорио правилност решења туженог органа из свих законских разлога. Навео је да се у образложењу оспореног решења помиње некакво привремено решење Фонда ПИО, број: 181.1-1-1586 иако је реч о решењу првостепеног органа под бројем 181.4-1 00460/17, с тим што образложење оспореног решења не садржи осврт на све наводе жалбе тужиоца који су били кључни за одлучивање у овој правној ствари. Истакао је да је по различитим основама остваривао и уплаћивао доприносе за ПИО почев од 1969. године па све до одјаве са осигурања, односно до признавања права на старосну пензију од 2013. године, а у току наведеног периода био је наводно ангажован

на привременим и повременим пословима преко омладинске задруге ..., на пословима продаје сладоледа и то у периоду од 01.01.-31.10.2004. године, за који период му је првостепеним решењем утврђен стаж у трајању од 6 месеци и 25 дана и од 01.03.2006.-30.11.2006. године, а за који период му је првостепеним решењем утврђен стаж у трајању од 5 месеци и 23 дана. Указао је да првостепени орган нигде не образлаже а то не чини ни тужени орган у оспореном решењу, на који је начин израчунат његов стаж, иако је очигледно да је у првом периоду тужилац био ангажован преко 9 месеци а у другом преко 8 месеци, па је нејасно на основу којих доказа су изведени закључци о пријавама и одјавама са осигурања у време ангажовања преко омладинске задруге као и да ли су те пријаве вршене у складу са законом о чему је надлежни орган морао да води евиденцију. Навео је да се привремени и повремени послови обављају према писаном уговору закљученом између послодавца и ангажованог лица у складу са одредбом члана 197. Закона о раду, па су управни органи само на основу закључених уговора могли да утврде висину уговорене накнаде, што овде није случај, будући да су се као доказ користили потписани лични картони и обрасци које је Фонду ПИО доставила Омладинска задруга ... Додао је да је у периоду од 19.10.2005. године па све до престанка својства осигураника, вршио самосталне уплате доприноса Фонду по основу члана 15. Закона о ПИО, у износима знатно већим од оних који се уплаћују на минималне основице, што је у току поступка учињено неспорним, да би износ пензије након четворогодишњег одлучивања био утврђен у несразмерно ниском износу а тужени орган у свом решењу није образложио на који начин је вредновала његове уплате и њихову висину. Како се пред надлежним органом појављује питање вишка уплаћених доприноса о ком питању се морала донети одговарајућа одлука било у оквиру решења о утврђивању пензије, било у оквиру самосталног управног акта што је у конкретном случају изостало, предложио је да суд тужбу усвоји, поништи оспорено решење и предмет врати туженом органу на поновно одлучивање а суд обавезе тужени орган да у року од 15 дана од дана пријема пресуде досуди трошкове на име састава тужбе у износу од 16.500,00 динара по АТ, на име такси, са законском затезном каматом почев од истека рока за добровољно испуњење па до коначне исплате.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, који је примљен у Управном суду дана 05.02.2018. године, остао код разлога из образложења оспореног решења, па како тужилац у својој тужби није навео нове чињенице ни нове доказе осим оних које је навео и у жалби, предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) будући да је предмет спора такав да не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у смислу члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења ожалбеног решења произлази да је поступак за остваривање права на старосну пензију покренут по захтеву тужиоца од 11.01.2013. године у смислу одредбе члана 88. став 1. Закона о пензијском и инвалидском осигурању ("Службени гласник РС", бр. 34/03...142/14). У спроведеном поступку првостепени орган је утврдио да је тужилац рођен ... године; да му је осигурање престало дана 02.06.2013. године; да навршени пензијски стаж износи 40 година, 00 месеци и 00 дана, те да тужилац испуњава услове за стицање права на старосну пензију у смислу члана 69. Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању

(“Службени гласник РС”, бр. 101/10); Висина старосне пензије тужиоцу је утврђена применом члана 61.-70. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, на начин ближе наведен у образложењу првостепеног решења а према подацима утврђеним у матичној евиденцији, тако што је преглед података о навршеном стажу, оствареним зарадама и о личним коефицијентима за осигураника, овде тужиоца, приложен уз првостепено решење и представља његов саставни део. У поступку по жалби, тужени орган је детаљно образложио начин израчунавања висине старосне пензије уз објашњење шта представља годишњи лични коефицијент, како се лични коефицијент утврђује, па како су у прилогу ожалбеног решења јасно исказане зараде које је жалилац остварио као и просечне годишње зараде, тужени орган је нашао да су наводи жалбе неосновани а висина старосне пензије према наведеним подацима правилно утврђена. Поводом навода жалбе о правилности извршених пријава и одјава на осигурања, тужени орган је и ове наводе жалбе оценио као неосноване, јер су све пријаве и одјаве са осигурања правилно регистроване, наводећи периоде када је тужилац био у осигурању по основу незапослености, као и по основу обављања привремених и повремених послова у Омладинској задрузи ... уз напомену да су и остали периоди који су урачуати у стаж осигурања утврђени првостепеним решењем од 20.12.2016. године, у трајању од 38 година 04 месеца и 24 дана (против ког решења тужилац није изјавио жалбу) након чега му је по извршеној уплати доприноса на основу члана 15. Закона о ПИО признато право на 40 година стажа осигурања и право на старосну пензију из диспозитива ожалбеног решења. На основу изложеног, тужени орган је жалбу тужиоца одбио као неосновану, с позивом на члан 230. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ”, бр. 33/97, 31/01 и “Службени гласник РС”, бр. 30/10), нашавши да је првостепено решење од 17.05.2017. године правилно и на закону засновано.

Чланом 46. Закона о пензијском и инвалидском осигурању (“Службени гласник РС”, бр. 34/03...142/14) је прописано да се у стаж осигурања, у смислу члана 44. овог закона, рачуна време које је осигураник провео на раду по основу кога је био обавезно осигуран и за које је уплаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање.

Чланом 85. истог Закона је, између осталог, прописано да пензијски стаж и зараде, накнаде, уговорне накнаде, односно основице осигурања, као и друге чињенице од утицаја на стицање и утврђивање права, се узимају у обзир при остваривању права из пензијског и инвалидског осигурања, на основу података утврђених у матичној евиденцији.

Одредбом члана 126. став 3. истог закона прописано је да се подаци уносе у матичну евиденцију на основу пријава поднесених на прописаним обрасцима који се могу достављати и путем средстава за електронску обраду података, односно у електронској форми, у складу са законом.

Одредбом члана 135. истог закона прописано је да је за тачност података унесених у пријаве података за матичну евиденцију одговоран подносилац пријаве (став 1.). Фонд је дужан да проверава тачност података унесених у пријаве података за матичну евиденцију, да захтева доказе и врши увид у евиденције и документацију на којима се заснивају подаци унесени у пријаве (став 2.).

Имајући у виду наведено, правилно је, по оцени Управног суда, поступио тужени орган када је у поступку спроведеном без повреде правила поступка, одбио као неосновану жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења, дајући за своју одлуку довољне и на закону засноване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд. Ово са разлога, што су управни органи правилно утврдили све чињенице које су од утицаја на признавање права на старосну пензију, у складу са цитираним законским

одредбама а сагласно подацима регистрованим у матичној евиденцији.

Цењени су наводи тужбе "Да је погрешно наведен број првостепеног решења" , па је суд ове наводе оценио као неосноване, будући да се у списима предмета налази решење о исправци грешке од 28.07.2017. године којим се исправља грешка у (ожалбеном) решењу од 17.05.2017. године, који се односи на број решења где уместо броја 181.4-1-460/2017 треба да стоји "број 181.1-1-1586/2017", а који исправљени број првостепеног решења је наведен у уводу и образложењу оспореног решења. Није основан навод тужбе: "Да је зараду тужиоца требало утврдити на основу података из закљученог уговора у складу са одредбом члана 197. Закона о раду", будући да је Фонд ПИО податке о зарадама тужиоца прибавио из матичне евиденције у складу са чланом 85. наведеног закона. Како се наводи тужбе односе на погрешно унете податке о зарадама тужиоца за поједине периоде, Управни суд налази да је чланом 143. истог закона прописано да се промене података уписаних у матичну евиденцију врши на основу одговарајуће пријаве промене података на прописаним обрасцима по поступку утврђеним овим законом. Имајући у виду наведено, уколико тужилац поседује податке о зарадама који се разликују од оних који су унети у базу матичне евиденције, исте податке може доставити надлежној служби ради провере и евентуалне исправке, а што не представља предмет овог поступка. Исто тако чланом 142. наведеног закона је, између осталог прописано, да осигураник има право да захтева да фонд донесе решење о подацима о висини уплаћених доприноса, унетим у матичну евиденцију а фонд је дужан да то решење донесе у року од 15 дана од дана пријема захтева. Из наведеног следи да се питање висине уплаћених доприноса расправља по посебном захтеву тужиоца, док је предмет овог поступка захтев за признавање права на старосну пензију који је тужилац поднео првостепеном органу дана 11.01.2013. године.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима донео одлуку као у ставу I диспозитива ове пресуде.

Имајући у виду да тужилац није успео у овом управном спору, суд је донео одлуку као у ставу II диспозитива пресуде, на основу члана 150. и 153. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), који се сходно примењују на основу члана 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 09.09.2022. године, 12 У. 629/18

**Записничар
Александра Чукић,с.р.**

**Председник већа-судија
Мира Стевић Капус,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић**

МН